

kázání 1. Korintským 12,21b-13,3 + Rút 4,13-15

A ukážu vám ještě mnohem vzácnější cestu: Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar prorocký, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano, kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych rozdal všechno, co mám, ano, kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.

I vzal si Bóaz Rút a stala se jeho ženou. Vešel k ní a Hospodin jí dopřál, že otěhotněla a porodila syna. Tu řekly ženy Noemi: „Požehnán buď Hospodin, který tě odedneška nenechává bez zastánce, jehož jméno se bude ozývat v Izraeli. On ti vrátí smysl života, bude o tebe ve stáří pečovat. Vždyť jej porodila tvá snacha, která tě tolik miluje. Ta je pro tebe lepší než sedm synů.“

Chvála svaté lásky, hymnus z 1K 13, je sice jeden z nejznámějších křesťanských textů, ale přitom byl původně, autorem samým, míněn jako napomenutí a inspirace pro jeden konkrétní sbor – pro rozhádané společenství v Korintě. Je apoštol láká svým „ukážu vám mnohem vzácnější duchovní cestu“. Je potřebuje přesměrovat od touhy po duchovních výšinách, kde by se poměřovali, jak vysoko se kdo vznáší a je tudíž suprovější věřící, k docela přízemnímu, praktickému náboženství. K pozemskému křesťanství, k vnímání a milování bližních – těch konkrétních lidí, které potkávám na cestě životem. Které znám, které mám prokouknuté – o nichž „dobře vím“, co od nich čekat. Sem apoštol míří svými slovy o lásce, která se nenaparuje (nenadýmá), nedělá dusno, nepoměřuje se a neponižuje – ale solidárně stojí při bližním, tak jak mi byl v tom konkrétním společenství darován. I když mi jeho názory, reakce, postoje k věcem, na nichž mi záleží úplně nejdou pod nos.

Když se více či méně intenzivně setkáváme s lidmi a spolupracujeme na věcech křesťanských, věcech duchovních, hrozí, že také vyrostou či nakynou předsudky, odsuzování, dusna a jako patologie prorostou to které společenství. Nakonec může zhoustnout atmosféra tak, že člověk už jen přemýšlí, komu kde zas šlápne na kuří oko. Církve všeho druhu umí tenhle občasný humáč navíc řádně ospravedlnit či opeřit.

A právě tuhle atmosféru náboženské patologie

větrá apoštolova píseň o lásce velkorysě, která se neraduje z poklesků bližních ani na ně nepoukazuje. Nedá jen na naše, často tak obyčejné povrchní lidské sympatie či animozity, ale přijímá druhé v jejich odlišnosti – i s tím, v čem mi nejdou pod nos. A dokáže ocenit, v čem jsou dobří, i když jim to třeba v koutku srdce závidím... Nakonec, kdo máte zkušenosti s přípravou a vedením táborů, víte, jak je to důležitý předpoklad, aby se společně dílo vydařilo a účastníkům to umožnilo zažít něco z autentické křesťanské atmosféry – a darů.

Jak s tím souvisí příběh Rút?

Inspirativně a podstatně. Když Rút říká Noemi – *Kam půjdeš ty, půjdu i já* – říká to jako člověk, který do komunity víry přichází zvenku. Stará, zahořklá, osudem zkoušená a ubitá Noemi se vrací do Betléma – ke svým, do své komunity. A Rút ji do Betléma věrně doprovází, byť vstupuje do zcela neznámého prostředí. Navíc tam jde s cejchem Moabky, pohanky a cizinky nanejvýš podezřelého původu...

A přitom je to právě ona, kdo solidárně stála a stojí při své osamělé tchyni, protože ji k ní poutá soucit -- odpovědnost být jí oporou – i schopnost aktivně jí pomoci. A tak je to Rut, kdo projevuje, žije a prakticky realizuje právě tu lásku, kterou opěvuje apoštolova píseň. To ona svou láskou znovu namotivovala Noemi, aby se vynořila ze svého prokletého slzavého údolí a nakonec začala i vymýšlet, jak Rút vtělit do rodiny betlémských bratří a sester a zprostředkovat i pro ni dědičný podíl na zaslíbené zemi.

Jméno Rút znamená „ta bližní“. Postaru *sou-družka*, která činem, empatií prokázala, co to znamená být skutečným bližním, a tak Božím stvořením. Bez ohledu na to, že nebyla roduvěrnou věřící. Možná i proto ji evangelista Matouš zařadil jako jednu z žen do Ježíšova rodokmenu, jako předznamenání příběhu toho, jehož naši konfirmandi slibovali následovat.

Koneckonců, právě Ježíšův příběh je příběhem toho, který lásku Boží ztělesňuje, mj. i svými nejednou tak provokativními slovy a činy. A který její dosah (a náš obzor) rozšiřuje právě i tam, kde to předchodí generace (nebo nás samé) ani ve snu nenapadlo. Tuhle inspiraci a sílu, co nás naučil jeho hlas, přejme našim konfirmandům – i sami sobě. Bohu Otci, Synu i DS z toho budiž chvála. Amen.

Konfirmační slavnost 15.6. 2025

Píseň 393,1 *Od věků Bůh*

In: Pojdte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy. Přístupme, klaňme se, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce. Amen (Ž 95)

Píseň 246 *Pane dnešek je den chvály*

Modlitba

Náš Pane a Otče, daroval jsi nám tento den - abychom si vděčně uvědomili, kdo nás našel, obdaroval nadějí, pozval k víře - a podle koho smíme spolehlivě směřovat své životy. Proto ti dnes znějí naše písničky, vyznání a díky. Děkujeme zvláště za všechny, kdo nám k tobě ukázali - za rodiče a prarodiče - za společenství sboru - za přátele - vedoucí na táborech - kazatele evangelia - a všechny další, kteří se nám stali svědky o tvé naději a svobodě.

Znáš naši křehkost a nestálost. Víš, kolikrát jsme selhali v úkolu dosvědčit blízkost tvého milosrdenství a pravdy těm, kdo jsou nám svěřeni.

Věříme však, že tvá věrnost, síla tvého pozvání a životodárnost tvých příběhů jsou mocnější, než lidská nestálost a polovičatost. Daruj tedy i nám překvapení z toho, že tvoje království i mezi námi roste a činí se. AMEN.

PŘEDSTAVENÍ:

Milí BaS, představuji vám naše dnešní konfirmandy:

Christian Grunnet z Prahy (pokřtěný 6.9.2009 v Dánsku v kodaňském luterském kostele Vor Frue);

Antonie Moravcová z Prahy (pokřtěná 21.10.2001 v Praze Modřanech)

Každý z nich má za sebou vlastní cestu, Christian přišel k Salvátoru na podzim 2023 poté, co se začal sám o křesťanství zajímat, a od té doby jsme se pravidelně spolu s dalšími scházeli. Antonie navštěvovala nedělní školu, benešovské a salvátorské tábory, jejichž vedení se posléze aktivně ujala. A k rozhodnutí přiznat se ke křtu dospěla až ve zralém věku.

Oba dva při rozhovoru se staršovstvem představili svůj konfirmační projekt *Cesta ke křtu*. Každý si vybral biblický text, na jehož základě vydal počet ze své víry, a který se stane základem konfirmačního oslovení a slibu.

CREDO (NEZ 345)

Christian Grunnet

(1K 12,21b-13,8.12-13)

(Oslovení -- TT)

Otázky k vyznání a slibu:

A já se tě nyní ptám:

- věříš, že že skrze Ježíšův příběh poznáváme a potkáváme Boží lásku?

Je-li tomu tak, odpověz: VĚŘÍM "..."

Křest nás ujišťuje – na cestě víry je pro vás otevřeno. Přiznáváš se vděčně ke svému křtu?

Je-li tomu tak, odpověz: PŘIZNÁVÁM "..."

Chceš následovat Ježíše i nadále?

Je-li tomu tak, odpověz Ano, s pomocí DS "..."

Modlitba (se vzkl. rukou)

Ježíši Kriste, Vzkříšený a živý Pane, ty otvíráš cestu záchrany, naděje a věrnosti. Obdarovávej Christiana na jeho cestě důvěrou v tebe, odvahou k lásce i dobrými lidmi okolo. Dávej mu vždy novou jistotu, že na cestě víry jsi s námi. AMEN.

Verš 1K 13,8: *Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.*

Píseň: Svítá 147 (Kdo mne z pout)

Antonie Moravcová

(Příběh Rút)

Oslovení - DA

Otázky k vyznání a slibu:

A já se tě nyní, Antonie ptám:

Chceš jít po cestě víry, jak k tomu inspiruje Rút? – jako po cestě neprošlapané, s důvěrou, že Hospodin je i tvůj Bůh?

Je-li tomu tak, odpověz ANO, CHCI. "..."

- přiznáváš se vděčně ke svému křtu jako znamení, že tě Bůh Abrahamův a Otec Ježíše Krista na této cestě vítá a přijímá?

Je-li tomu tak, odpověz: PŘIZNÁVÁM

Chceš následovat toho, k němuž příběh Rút ukazuje, Ježíše Krista, a hledat, co jeho jméno a příběh dnes znamená?

Je-li tomu tak, odpověz Ano, s pomocí DS "..."

Modlitba (se vzkl. rukou)

Ježíši Kriste, Vzkříšený a živý Pane, ve své smrti a vzkříšení ses stal naším bratrem a přítelem. Staň se i Antonii zdrojem odvahy, síly k milosrdenství a spolulidství a na cestě víry ji obdařuj dary Ducha svatého. AMEN.

Verš: *Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem. Rt 1,16*

Píseň: Svítá 31 (Co má se díť)

Presbyteri – podat ruku na znamení přijetí do sboru

Kázání 1K13 a Rt 4

Píseň: 702 (Krásná je modrá obloha)

Ohlášení

Přímluvy – Přijď Kí tvé

Otče náš

Poslání: Ga 5,24.6,2

Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit. Nehledejme prázdnou slávu, nebudme jeden k druhému vyzývaví, nezávidme jeden druhému. Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.

Požehnání

Milost našeho Pána JKa, láska Boží a přítomnost DS se všemi vámi. Amen.

Píseň 302 *Mocný Bože*